உ

குகமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தவனநாதர்

நான்மணிமாலையும் பதிகமும் திருப்பள்ளி எழுச்சியும்

இவை

நவாலியூர் திரு. க. சோமசுந்தரப்புலவரால்

இயற்றப்பட்டவை

உ

குகமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தவன நாதர்

நான்மணிமாலையும் பதிகமும் திருப்பள்ளி எழுச்சியும்

இவை

நவாலியூர் திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவரால்

இயற்றப்பட்டவை.

கோலாலம்பூர்

இலட்சுமி பிரசுராலயத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நூலின் பெயர்:	கந்தவன நாதர் நான்மணிமாலையும் பதிகமும் திருப்பள்ளி எழுச்சியும்
ஆக்கியோன்:	நவாலியூர் திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர்
முதற்பதிப்பு:	1928
இரண்டாம் பதிப்பு:	19. 04. 2009
பொறி அச்சமைப்பு:	உமா. நகுலசிகாமணி
வெளியீடு:	வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம், கனடா.

Valvai Historical Document
Conservation Center
Canada.
www.vvthistory.com

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
1.	கந்தவன வரலாறு	5
2.	நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் வரலாறு	13
3.	கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலை	23
4.	கந்தவனநாதர் பதிகம்	49
5.	கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி முன்னுரை	57
6.	கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி	60

உ

முருகன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தவன வரலாறு

நான்முகக் கடவுளின் மைந்தருள் ஒருவராகிய காசிபவர் என்பவர் வானுறவோங்கிய வடமலையொரு பால் தேனுற நறுவிரைச் செழுமலர்ச் சோலையில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, அசுரர் குருவாகிய சுக்கிராச்சாரியாரின் சூழ்சியினால் விடுக்கப்பட்டு அங்கே போன அவுணர் மன்னன் மகள் மாயை என்பவளைக் கண்டு காமுற்றுக் கலந்து சூரபன்மன், சிங்கன், தாருகன் என்னும் மைந்தர் மூவரைப் பெற்றார்.

அம்மைந்தர்கள் சிவபெருமானை உன்னி நெடுங் காலங் கொடுந்தவம் புரிய, அவர் வெளிப்பட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை அருள் செய்தார். அவர்களுள் சூரபன்மன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு ஊழிகாலமாளும் பெரும் பேறும், வச்சிர யாக்கையும், மாயமான் தேரும் படைக்கல வலியும் பெற்றுப் பூமியிலே, கடல் நடுவிலே, மகேந்திரபுரி என்னும் கடிநகர் ஒன்று இயற்றுவித்து அங்கே துணைவரும் மைந்தரும் புறங்காப்ப இணையிலாச் சிறப்போடிருந்து அரசாண்டு வருவானாயினான்.

அவன் தனது குலப்பகைவராகிய திருநெடுமால் முதலானோரைப் போரில் புறங்கண்டு வென்று அவர்கள் வளங்களைக் கவர்ந்தான். இந்திரனைப் பொன்னாடு விட்டுத் துரத்திச் சயந்தனைச் சிறை செய்து, தேவர்களை இழிதொழிற்குற்றேவல் செய்வித்து மிகவும் வருந்தி வருவானாயினான்.

அசுரர் செய்யும் பெருந்துன்பத்தை ஆற்ற முடியாத மனம் நொந்துவருந்திய இந்திரன் முதலியோர் முழு முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை அடைந்து திரு முன்பே விழுந்துவணங்கி எழுந்து நின்று, உலக மாதாவாகிய பச்சைப் பசுங்கொடி ஒரு பாற் படரப் பவள மலை போல வீற்றிருந்தருளுங் கற்பகத் தருவே! எம்பெருமானே! இமையவர் தலைவா! தக்கன் வேள்வி யில் தகர் தின்று சிவநிந்தை கேட்ட பெருங்கொடும் பாவத்துக்காக அசுர ரால் தண்டனையடைகின்றோம். இனித் தாங்ககில்லேம் அருட் பெருங்கடலே! அபயம் அபயம் காத் தருள்க! என்று முறை செய்து குறையிரந்து நின்றார்கள்.

அம்மையப்பராக விருந்தாருயிர்க் கருள்பொழியு மையன் தேவர்களை *அஞ்சலீர்* என்று அமைத்தருளித் தாம் ஒரு குழந்தை வடிவங்கொண்டு அவர்களுக்கு அருள்புரியுமாறு திருவுள மகிழ்ந்திருந்தார்.

அப்பொழுது *அருவமும் உருவுமாகி அனாதி யாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற* அவருடைய அருட்பெருஞ் சோதியிலிருந்து மூவிரு முகமும் ஆறிரு நோக்கமும் பன்னிரு தோளும் பரிபுரத் தாளுமாய்க், கட்டிளமையும், தெய்வமணமும், கழி பேரின்பமுங், கடவுள் நலனும் கனியுந் திருவுருவும், முருகனென்னுந் திருப்பெயருங் கொண்டு உலகமெல்

லாம் உய்யும்படி குழந்தை நாயகப் பெருமான் தோன்றி யருளினார்.

அருவமும் உருவுமாகி அனாதியாய்ப்
பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்ப
தோர் மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்களாறுங் கரங்கள்
பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்
குதித்தனன் உலகமுய்ய

அருளொழுக அழகொழுகும் அற்புத வடிவங் கொண்டெழுந்த குழந்தை நாயகப் பெருமானை எம்பெருமானும் எம்பெருமாட்டியும் வாரி எடுத்து மடிமேலிருத்தி உச்சிமோந்து அன்பு பாராட்டினார்கள்.

எம்பெருமான் அவ்வறுமுகம் படைத்த திருவருட் குருந்தை நோக்கி, *என் அருட்கண்மணியே! குழந்தாய் சூரபன்மன் என்னும் அசுரனாலும், அவனுடைய துணைவராலும், பரிசனங்களாலும் தேவர்கள் பெரிதும் வருந்தா நின்றனர். அவர்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கிக் காப்பது உன்கடன்* என்று மணிவாய் மலர்தலும் குமரப்பெருமான் திருவுளம் மகிழ்ந்து வீரவாகு முதலிய தம்பிமாருடன் தேவர் சேனைகளுடனும் சேனைத் தலைவராய்ச் சென்று, வழியிலே தாருகனைக் கிரௌவுஞ்ச மலையோடும் அழித்து, உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயிர் விழுச்சீர் அலைவாயணி நகரமடைந்து வீரவாகு தேவரைத் தூதாக விடுத்துச் சூரனுள்ளமறிந்து, அவன் போருக்குடன்பட்டமையால் மகேந்திரபுரிக்குப் போய் சூரனுடன் போர் செய்த மைந்தரும் துணைவரும் வான் படை வீரரும் இறந்துபோகத் தனித்துவந்

தெதிர்த்த அவனுடைய மாய வலியை நீக்கி மலர்க்கரத் தேந்திய வடிநெடுவேற்படையால் வச்சிரயாக்கையை இரு கூறாக்குதலும் வேறுபட்ட இருகூறும் மரகத மயிலுஞ் சேவலுமாய் வர, வாகனமுங் கொடியுமாக்கி ஆண்டருள் செய்தார்.

தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள்
திரு முன்னுற் றாற்
தூயவராகிமேலைத் தொல்கதி
யடைவரென் கை
யாயவும் வேண்டுங்கொல்லோ
வடுசமரிந் நாட்செய்த
மாயையின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா
வருள்பெற்றுய்ந்தான்.

பின்பு தேவர்கள் சிறையுந் குறையுந் தீர்ந்து விண்ணகங் குடிபுகுந்து மிகு மகிழ்ச்சியோடு வாழ வைத்து, முன்னே தமது திருவடிகளையடைய விரும்பிப் பேரன்புடன் தவம் செய்து தமது கட்டளைப் படி வானவர் கோன்மகள் தெய்வயானையாகவும், மலைக்குற மன்னன் மகள் வள்ளிநாயகியாகவும் சென்று வளர்ந்துவந்த அமுதவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் திருமால் மக்கள் இருவரையும் உலகியல் முறைப்படி கற்புங் களவுங் காட்டித் திருமணஞ்செய்யும் திரு விளையாடலில் வைத்து ஞானமும் தொழிலும் என்னும் அருட்பெருங் குணங்களோடு வேறற நிறுத்தி ஆட் கொண்டருளினார்.

கல்லகங் குடைந்த செவ்வேற்
கந்தனோர் தருவதாகி
வல்லியர் கிரியை ஞானவல்லியின்
கிளையாயச் சூழப்

பல்லுயிர்க் கருளைப்பூத்து
பவநெறி காய்த்திட்டன்ப
ரெல்லவர் தமக்குமுத்தியிருங்
கனி யுதவுமென்று.

பின்பு அம்மைமாரிருவரோடும் திருப்பரங்குன்றம் திருக்கந்தவெற்பு முதலாகிய அற்புதத் தலங்களிலே தன்னுடைய அருட்திருக் கோலத்தைக் காட்டி அடியார்க் கருளிக் கோயில் கொண்டருளினார்.

பின்பு உலகத் துயிர்களெல்லாம் உறுதிப்பயனைடைந்துய்யும்படிக்குக் காடுங்காவும் கவின்பெறு துருத்தியும், யாறுங்குளனும் வேறு பல்வைம்பும், சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப் பூங்கடம்பும், மன்றமும் பொதியினும் குன்றினும் மற்றும் அடியார் பரவிய இடங்களிலும் தமது திருக்கோலத்தைக் காட்டி அவர்களுக் கருள்பாலித்து வருகின்றவர்.

இலங்கைத்தீவின் வடபாலிலே விளங்கா நின்ற யாழ்ப்பாண நாட்டிலும் பற்பல இடங்களில் தமது மணங்கமழ் தெய்வத்திளநலங்காட்டி அருள்புரிய, மெய்யன்பர் ஆங்காங்கு திருத்தளி சமைத்து அருட்குறி நிறுத்தி வழிபட்டு வருவாராயினர்.

இங்ஙனம் வழிபட்டுவந்த அற்புதத் தலங்களுள்ளே கந்தவனம் என்னும் திருத்தலம் மிகப்பழமை பெற்று விளங்காநின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்து வல்லிபட்டித் துறைக்குக் கிழக்கே பருத்தித்துறைக்குப் போகும் வழியில் பொலிகண்டி என்னும் ஊரில் கடலருகே அமைந்துள்ளது.

இது விரிதலைத்தெங்கும் பொரியாரையிருப்பையும் முடந்தாட் பலவும் நெடுந்தாட்

பெண்ணையும் கண்ணுடைக் கரும்பும் விண்ணுயர் பூகமும் தீம்பழக்கதலியும் மாம்பழமாங்களும் வானுயர் வன்னியும் தேனலர் படப்பையும் புடைசூழ, மாதவர் மடங்களும் ஓதனச்சாலையும் நறுநீர்க் கூவலும் மறுவின்றி விளங்க வருட்பொலிவோடு சிறப்புடன் திகழ்கின்றது.

முற்காலத்தில் திருமாலும் நான்முகனும் தேவர்களும் வழிபாடு செய்ய அவர்களுக்கு நல்லருள் பாலித்த அற்புதத் தலம் இதுவென்று தக்கண கைலாய மான்மியம் கூறுகின்றது.

எட்டிக்குடி எண்கண் முதலாய திருக் கோயில்களில் நிறுத்திப் பூசிக்கப்படுவதுபோன்ற திருவுருவம் ஒன்று இங்கேயும் வைத்து பூசிக்கப்பட்டு வந்தது. அது சிலகாலத்துக்கு முன்னே உறுப்பு ஒன்றில் ஊறடைந் தமையினாலே திருக்கோயில் உள்வீதி வடபுறத்திலே, மல்லிகை மலர்க் கொடி சூழ்ந்த மணிமண்டபத்தில் வைத்து இன்றும் பூசை செய்யப் பட்டு வருகின்றது.

அடியவர்கள் அவருக்குப் பழையவர் என்று பெய ரிட்டு வழிபட்டு வருகின்றார்கள். உள்வீதியில் வடபுறத் திலே நறு நீர்க்கேணி ஒன்றுள்ளது. இதிலே குழந்தை வேற் பெருமான் அருட்குறிப்புடன் வந்து முழுகி அன் புடனே அத்தெளிபுனலையுண்டவர்கள் உடற்பிணி நீங்கி நலம்பெறுகின்றார்கள். இஃது இன்றும் நிகழ் கின்றது.

இதுவுமேயன்றி வடக்குவீதியில் இரண்டு வன்னி மரங்கள் காலங்கணிக்க முடியாத பழமையோடு கூடி விளங்குகின்றன. திருக்கோயில் உள்வீதித் தென்புறத் தில் காஞ்சிமா வென்று கூறுப்படும் ஒரு மரம் நின்று இப் பொழுது பட்டுப் போயிருக்கின்றது. அதனடிமரம்

இன்னும் அங்கே நிற்கின்றது. அடியவர்களதனடியிற் கற்பூரங் கொளுத்தி வழிபட்டு வருகின்றார்கள். மக்க ளில்லாது வருந்தி வரங்கிடந்தோர் அதன் பழத்தை யுண்டு மைந்தரைப் பெற்றனர் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

சில காலங்களுக்கு முன்னே கட்பார்வை மறைந்த செந்தமிழ்ப் புலவர் ஆகிய உடுப்பிட்டி அ. சிவசம்புப் புலவர் இங்கே வந்து தவமிருந்து பாமாலை பாடி வழிபட்டுக் கட்பார்வைபெற்றார். அஃது அப்புலவர் பாடிய நான்மணி மாலையில் கூறப்படுகின்றது.

முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைக்கும் செந்தமிழ் முருகப் பெருமானது வற்றாத பேரருளைப் பெறுமாறு அவரது திருவடிகளில் இப்பாமாலையை யானுஞ் சூட்டி வணங்குகின்றேன்.

மன்னுயிர் தம்மைத் தன்னிடமிழுக்கும் தன்னி கரழகும் துன்னிய விளமையும் பேரருட்குணனும் சீரிய நாற்றமும் இனிமையு மாதியியல்பல பயிறலின் முருக னென்றொரு பெயர் வளமுறப் பெற்ற பன்னிரு தடந்தோள் மூர்த்தியின் நறுமலர்ப் பாதங்களைச் சிந்தையால் நாவால் சென்னியால் வணங்கு மன்பர் களின் இடர்களைந்து அவர்களுக்கும் நல்லருள் பாலிக்கவேண்டுமென அவர் திருவடிகளை வணங்கு கின்றேன்.

ஆருயிர்கட் குயிராகி யெங்குமாகி யறிவாகி
யானந்த நிறைவாய் நிற்கும்
ஓருருவப் பரஞ்சுடரே! வுள்ளவுள்ளவுவட்டாது
தித்தித் துள்றுந்தேனே!

காருருவக் கொடுஞ் சூரைக் கடிந்தவைவேற்
கற்பகமே! கந்தவக் கடவைவாழும்
ஆரமுதே! மயில்வீரா! வள்ளி தெய்வானை மகிழ்
குருபரனே! யருள் செய்வாயே.

பொய்யற்ற கீரன் முதலாம் புலவோர் புகழ்ந்த
வையற்கெனது சிறுசொல்லு மொப்பாரு மிப்பார்
செய்யுற்றவன் மாலுமைபூசை கொடேவ தேவன்
வையத்தவர் செய்வழிபாடு மகிழுமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நவாலி வடக்கு,
விபவ ஆண்டு, 1928
கன்னித் திங்கள்

க. சோமசுந்தரன்

நவாலியூர்

க. சோமசுந்தரப் புலவர்

1878 - 1953

தங்கத் தாத்தா என்று பலராலும் போற்றப்படும் நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் யாழ்ப்பாணம் வலி காமம் மேற்கிலுள்ள மானிப்பாய் கோயிற் பற்றில் நவாலி என்னும் சிற்றூரில் தோன்றியவர். வயற் பாங்கான மண்ணினாற் சூழப்பட்ட மருதநிலப் பகுதியே புலவரின் தோற்றத்திற்கு இடமாயமைந்தது. முருகமூர்த்தி கோயில், சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் கோயில், அட்டகிரி முருகவேள் கோயில், கண்ணகி அம்மன் கோயில், நரசிம்மவயிரவர் கோயில் என்னும் சைவாலயங்களை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பு நவாலி.

இற்றைக்குச் சுமார் நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வன்னியசேகர முதலியார் என்றொருவர் நவாலியில் வாழ்ந்துள்ளார் என்பதை செவிவழிச் செய்திகள் மூலம் உறுதிசெய்ய முடிகின்றது. இந்த வன்னியசேகர முதலி வழியில் வந்தவர்தான் அருமை யினார் கதிர்காமர்.

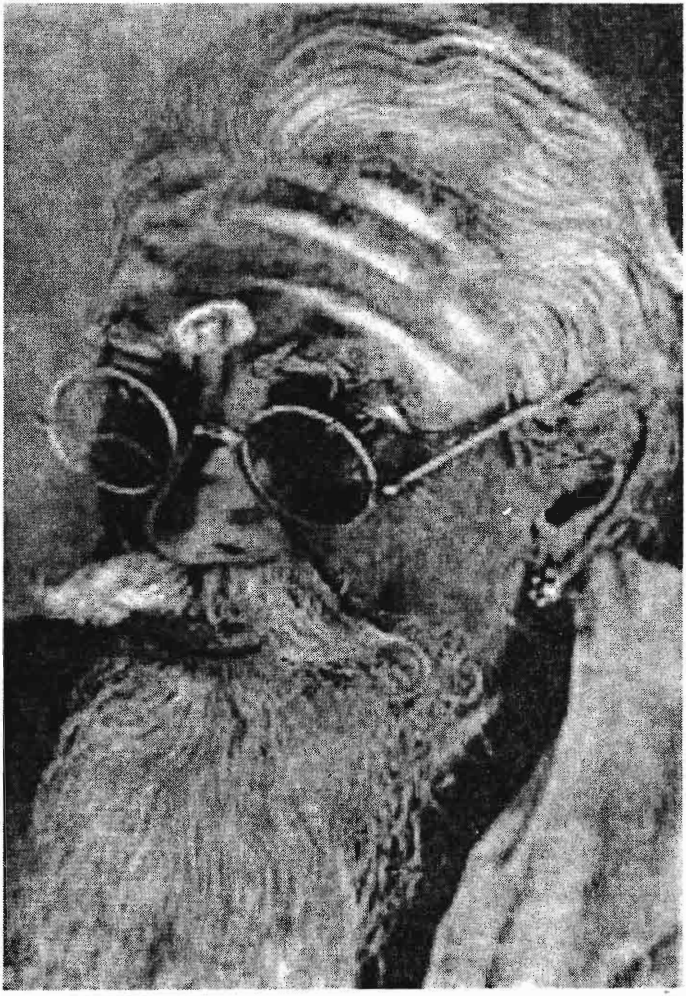

நவாலியூர் க.சோமசுந்தரப்புலவர்

பருத்தித்துறை நீதிமன்றத்தில் எழுதுவினைஞராகப் பணி புரிந்த கதிர்காமர் எல்லோரதும் பாராட்டுக்கும் மதிப்பிற்கும் உரியவராகியும் இருந்தார்.

இந்த அருமையினார் கதிர்காமர் இலக்குமிப் பிள்ளை என்னும் மாதரசியைத் திருமணஞ் செய்து வள்ளுவர் காட்டிய வழி இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திவந்தனர். அட்டகிரி முருகனை வேண்டி வழி பாடு செய்த தம்பதிக்கு 1878ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் விக்கிரம ஆண்டு வைகாசி இருபத்தைந்தாம் நாள் பரணி நட்சத்திரம் கூடிய வேளையில் தெய்வீகத்துட னான ஓர் ஆண் மகவுகிடைத்தது. பெற்றோர் அதற்குச் சோமசுந்தரன் என்று நாமகரணஞ் செய்தனர்.

குழந்தைக்கு ஐந்து வயதானதும், அந்தவேளை நவாலிப் பாடசாலையில் சிறந்த கல்விமானாக விளங்கிய அருணாசலம் என்னும் பெயரினையுடைய ஆசிரியரைக் கொண்டு வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தனர்.

அவரிடமே சைவசமயம் தொடர்பான பாடங்க ளையும் நீதி நூல்களையும், கற்றபின் இன்னுமோர் பாடசாலையில் சேர்ந்து பயின்றார். இதன்பின்னர் மாரிமுத்து ஆசிரியர் மானிப்பாயில் நடாத்திவந்த பாடசாலையில் சேர்ந்து கல்வி பயின்றார். அங்கே ஆங்கிலமொழி ஆங்கில இலக்கியம் பற்றிய அறிவை ஆழமாகப் பெற்றார்.

இதன்பின்னர் சித்தன்கேணி என்னும் இடத்தில் இவரது ஆங்கில ஆசான் ஆரம்பித்த பாடசாலையில் ஆசிரியராக தனது இருபத்தோராவது வயதில் இணைந்து கொண்டார். இதன்பின்னர் வட்டுக்கோட்டை இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையில் பணியாற்றி வந்தார். பத்து வயதில் தீட்சை,பெற்ற இவர் தனது மாணவர்களையும்

சைவசமயத்தின்மீது ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தார். தனது ஓய்வு நேரங்கள், விடுமுறை தினங்களில் பாலபண்டித, பண்டிதர் தேர்வுகளுக்கு இலவச

வகுப்புகளை நடாத்திவந்தார். சைவசித்தாந்த வகுப்புகளையும் சமயப்பிரிவினருக்கும் நடாத்திவந்தார்.

தேவாரங்களை மிக இனிமையாகப் பாடினார். புராணங்களுக்குப் பொருள்விளக்கம் கொடுப்பதிலும் வல்லவராக திகழ்ந்தார். இளம் வயதிலேயே பல செய்யுள்களை இயற்றினார். சைவசித்தாந்த நூல்களின் நுண்பொருளை மிக இலகுவாக அறிந்துகொண்ட இவர் ஆயுள்வேதம், சித்த வைத்தியம் ஆகியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

மாணவப் பருவத்திலேயே தனது சிநேகிதர்களுடன் சிந்தித்து சைவ வாலிபர் சங்கம் அமைத்தார். இதுவே இன்று வை. எம். எச். ஏ (Young Men Hindu Association) என்று பல இடங்களில் கிளை பரப்பி நிற்கின்றன.

இலங்கையில் மட்டுமல்ல இந்தியாவிலும் இவர் புகழ் பெற்றிருந்ததோடு பாராட்டும் பெற்றுள்ளார்.

1919ம் ஆண்டு **சைவ வாலிப சம்போதினி** என்ற மாத இதழில் கிறிஸ்துவமதக் கொள்கைகள், போதனைக்கு எதிரான காரசாரமான கட்டுரைகளை எழுதினார்.

இவருடைய பிள்ளைகளும் சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் அளப்பரிய பணியினை வழங்கியுள்ளனர். இலக்கிய நூல்களை மிகத்தெளிவான இலகு நடையில் படிப்பித்தும் வந்தார். இளமையிலேயே செய்யுள் இயற்றும் கலை புலவரிடம் இருந்த போதும், இராமலிங்கம் என்ற ஆசிரியரிடம் முறையாக யாப்பு இலக்கணம் கற்று அறிந்து கொண்டார்.

இவர் இயற்றிய **அட்டகிரி முருகவேள்** பதிகம் அனேகரால் வெகுவான பாராட்டைப் பெற்றது எனலாம். சொற்பிரயோகத்திலும், இசையிலும் இப் பதிகம் சிறந்து விளங்கியது.

இவரால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள்கள் இவரைச் சங்ககாலப் புலவரோ இவர் என்ற ஐயப்பாட்டை அக்காலப் புலவர்களிடையே ஏற்படுத்தியது. அதே வேளை பாரதியார் போன்றே யாப்பமைதி, சந்தம், எளிமை ஆகியன இவரின் செய்யுள்களில் காணப் பட்டன. இவர் பதினையாயிரம் செய்யுள்களைத் தனது பதினெட்டாவது வயதிலிருந்தே இயற்றியுள்ளார். ஈழத்துப் புலவர்களும் இந்தியப் புலவர்களும் இவரைப் பாராட்டி பெருமைப் படுத்தியுள்ளனர்.

இவர் சமயசார்பான செய்யுள்களையே பெருமள வில் இயற்றியுள்ளார். கதிர்காமம், நல்லூர், மாவிட்டபுரம் முருகன், பதிகம், கந்தவனக் கடவை முருகன் (பொலிகண்டி கந்தன்) மானிப்பாய் விநாயகர் மீது இயற்றிய பிரபந்தங்கள் பிரபல்யமானவையாகும்.

நாமகள் புகழ் மாலை, இலக்குமி தோத்திரம், நான்மணிமாலை, முருகன் திருப்பள்ளி எழுச்சி, சமய உணர்வு மட்டுமல்ல தேசிய உணர்வும் கொண்டு புலவர் செய்யுள் பாடினார் என்பதற்குச் சைவ சித்தாந்தக் கும்மி செந்தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் இலங்கை வளம் ஆகியன உதாரணங்களாகும். அவர் இயற்கை யையும் நாட்டு வனப்பையும் கூட விட்டு வைக்க வில்லை.

இத்தோடு நின்றுவிடாத புலவர் சிறுவர்களுக்கான பாடல்கள் பலவற்றையும் இயற்றியுள்ளார். அவை அன்புடைய தாய், ஆடிப்பிறப்பு, மனம் நிறைந்த செல்வன்,

கொழுக்கட்டைப் பொன்னன் ஆகியவையும் அடங்கும்.

ஆடிப்பிறப்பு என்ற சிறுவர்களுக்கான பாடலில்

ஆடிப்பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே
கூடிப் பனங்கட்டி கூழுங் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே

என்று, மாணவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியைச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றார்.

கன்னியாய் வெந்நீர்ஊற்றை அவர் பார்த்த பார்வை விசித்திரமானது.. கற்பனை வளம் மலிந்தது.

காதலனைப் பிரிந்தவளின் மனம்போல ஒன்று
கவிபாடிப் பரிசுபெறான் மனம்போல ஒன்று
தீதுபழி கேட்டவன்தன் மனம்போல ஒன்று
செய்தபிழைக் கழுங்குபவன் மனம்போல ஒன்று

நீதிபெறா வேழைதுயர் மனம்போல ஒன்று
நிறைபழித்த கற்புடையாள் மனம்போல ஒன்று
காதுமழுக் காறுடையான் மனம்போல ஒன்று
கனலேறு மெழுநீர்க ளுண்டுகன்னி யாயில்

என்பதாக ஒவ்வொரு கிணற்றுஸநீரும் கற்பிக்கப் படுகின்றது.

குழந்தைச் செல்வங்களை மனத்துக் கொண்டு ஆடிப்பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை ஆனந்த மானந்தம் தோழர்களே என்பதாகக் குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சி பிரவாகிக்கும் பாடல்களைச் செய்தார்.

பருத்தித்துறை ஊராம்
பவளக்கொடி பேராம்
பாவைதனை யொப்பாள்
பாலெடுத்து விற்பாள்
அங்கவட்கோர் நாளில்
அடுத்ததுயர் கேளீர்
பாற்குடஞ் சுமந்து
பையப் பைய நடந்து
சந்தைக்குப் போம் போது
தான்நினைந்தாள் மாது
பாலை இன்று விற்பேன்
காசைப்பையில் வைப்பேன்

என்பதாக மனக்கோட்டை வளர்ச்சி பெறுகிறது.

அரியமலர் பார்ப்பாள்
அம்புசமும் பார்ப்பாள்
பூமணியும் பார்ப்பாள்
பொற்கொடியும் பார்ப்பாள்
சரிகைச் சேலை பார்ப்பீர்
தாவணியைப் பாரீர்
வண்ணச் சட்டை பாரீர்
வடிவழகு பாரீர்
என்று யாரும் புகழ்வர்
என்னை யாரே இகழ்வர்
பாரும் பாரும் என்று
பவளக் கொடி நின்று
சற்றுத் தலை நிமிர்ந்தாள்
தையல் என்ன செய்வாள்!

குழந்தைகளுக்கேற்ற எளிய நடையில் இப்பாடல் களை பார்க்க முடிகிறது.

சோமசுந்தரன் எப்படிப் புலவர் ஆனார் என இனிப் பார்ப்போம். 1925ல் இவர் படைப்பில் வெளிவந்த **உயிரிளங்குமரன்** என்ற நாடகம் 1927 அத்தகிரி வளாகத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அந்நாடகத்தைக் கண்டுகளித்த வட்டுக்கோட்டை மகாவித்துவான் முதலியார் இராசநாயகம், நவாலி உடையார் மயில் வாகனன் ஆகியோர் புலவர் என்னும் பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

அன்று முதலே **சோமசுந்தரப் புலவரானார்.** இவர் நவாலி என்னும் ஊரிலே பிறந்ததினாலேயே **நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்** என அழைக்கப் படலாயினார்.

தமிழ்ப்பணி சமயப்பணி என்று இறுதிவரை இயங்கி வந்த எங்கள் தங்கத்தாத்தா ஆடித் திங்கள் பத்தாம் நாள் 1953ம் ஆண்டு முருகன் திருவடி நீழலில் சங்கமமானார்.

6 -04 -2009 ந.நகுலசிகாமணி, கனடா

கந்தவனக்கடவை ஆறுமுகன் கோயில்

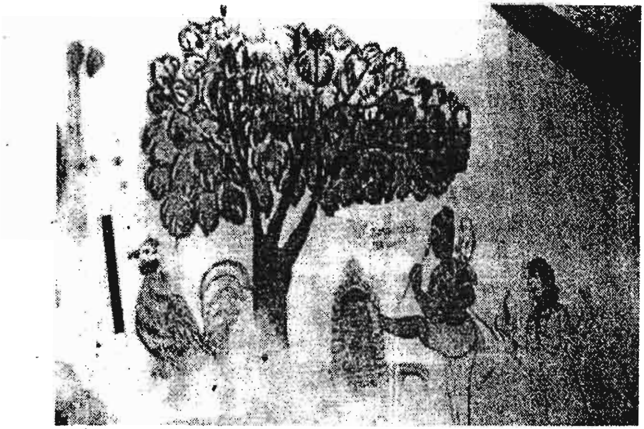

முருகன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழ்ப்பாணத்துப் பொலிகண்டி

கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலை

காப்பு

பிள்ளையார்

செஞ்சொற் பெரும்புலவர்செப்புந்தொடைசரடாய்
அஞ்சொற்பா நான்கும் அணிமணியாய் - நெஞ்சந்தாற்
கந்தவன நாதன்மேற் காமர்மணி மாலைசெயத்
தந்திமுகத் தெந்தை சரண்.

நாமகள்

சிந்தைத் தடத்தரும்பிச் செஞ்செவியி லேமலர்ந்து
வந்துமணி நாவின் மணங்கமழும் - முந்துதமிழ்
வண்டா மரைமணியே வைவேற்றிருக்குமரன்
தண்டா மணிமாலை தா.

குரு

அருவா யறிவா யமர்ந்தநிலை நீங்கிக்
குருவா யுருவாகிக் கூடும் - இருளேகச்
சீரா ரருள்புரிந்த செல்வன் கழனினைந்தால்
வாராத வெல்லாம் வரும்.

நூல்

வெண்பா

திருமேவுங் கல்வி சிவஞான முண்டாங்
குருமேவும் வீடுங்கை கூடும் - உருமேவுங்
கந்தவனக் கஞ்சமுகக் கந்தமுரு கன்கருணைக்
கந்தவனஞ் சிந்தைசெய்தக் கால்.

கட்டளைக்கலித்துறை

காலால் வலஞ்செய்து கைகூப்பி நெஞ்சங் சிந்துருக
வேலா கலப மயின்முரு காமெய்ம்மை யன்பரனு
கூலா குளிர்போழிற் கந்த வனத்துக் குலவுமுமை
பாலாவெனப்பகர்வார்க்கில்லைமேலைப் பழவினையே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பழனிமலை மனங்குடிழைக்கும் பழனிமலைச்
செருந்தேனே பரமன் நெற்றி
அழநிலவு விழிபயந்த வாறுமுக
மாமணியே யரந்தை போக்குங்
கழலிரவு பகலொருவா வகைநினையு
மொருவரமுங் கருவி மேக
வளநிலவு பொழிற்கந்த வனநினையு
மொருவரமும் வழங்கு வாயே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

வாய்மையு மின்சொலும் மறிகட லுலகமுஞ்
சேய்மையும் வழங்குநின் சீர்த்தியு மல்லாற்
பொய்மையுங் குறளையும் புன்சொலும் புகலாச்
செம்மை சேர்ந்தாவுந் திருமுக மாறும்
பன்னிரு தோளும் பரிபுரத் தாளும்
மின்னுமிழ் வேலும் விழிகளா றிரண்டும்
சுரிகுழற் பிறைநுதற் றுடியிடைப் பிடிநடை
வரிவிழித் துணைமுலை மங்கையர் பங்குமாம்
அருட்டிருக் கோல மல்லான் மருட்டிடும்
மாயை பயந்த வான்பொருன் பாராத்
தூயவாள் விழியுநின் றொண்டின ரேவலும்
உன்னடித் தொழும்பு மல்லான் மின்னிடை
அஞ்சன விழியார்க் காற்றிடா வாக்கையும்
அன்பும் பொறையும் இன்பமும் அருளும்
அடக்கமு மாசை யின்மையு மல்லாற்
கடக்கருங் காமமும் வெகுளியு மயக்கும்
பொறாமையு மென்று முறாதநன் மனமும்
இந்தப் பிறப்பினி லன்றியா னெடுக்கும்
எந்தப் பிறப்பினு மெய்திட வருளிச்
செந்தமிழ்ப் பாவாற் றேவ தேவநின்
சுந்தரச் சேவடி துதித்திடும் வரமும்
தந்தருள் தண்டலை வளஞ்சேர்
கந்த வனத்துக் கருணைநா யகனே.

வெண்பா

நாற்றமும் பூவுமென நண்ணுநிலை யெம்பெருமான்
ஆற்றவும் நாயேன் அறிகிலேன் - தேற்றுமொழி
கூறவா கந்தவனக் கொற்றவா வெந்துயரம்
ஆற்றவா ஆறுமுக வா.

கட்டளைக் கலித்துறை

வாசகக் கடம்பனை மன்றாடி மைந்தனை
வல்வினையேன்
ஆசைக் கருங்கடல் தீய்க்கும்வை வேலனை
யண்டர்தொழும்
மாசற்ற சோதியைக் கந்த வனத்து
மறைக்கொழுந்தை
ஈசற் கொருமொழி பேசுங் குரவனை
யேத்துமினே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

மின்னற் கொடியோன் துடங்குமிடை
வெற்புக் கரையன் திருப்பாவை
கன்னித் தமிழ்போற் கனிமொழிக்கோ
கசிந்துள் ளுருகு மன்பினுக்கோ
உண்ணக் கொடுத்த தினையிடிக்கோ
செழுந் தேனுக்கோ வொருமுனியாய்
அன்னத் தடஞ்சேர் கந்தவனத்
தையா வுருக்கொண் டணைந்ததுவே.

நேரிசையாசிரியப்பா

அணைந்தவர் மலர்ப்பிணி யகற்றி யின்னருட்
குணந்தரு ஞானக் குரைகட லமுதே!
கங்கையுங் கொன்றையுங் கதிரிளம் பிறையுந்
தங்கிய பவளத் தனிப்பெரும் பொருப்பின்
உச்சியின் முளைத்த பச்சிளங் கொழுந்தே!
உலகமாய் வேறாய் உடனுவாய் நின்றே
அலகிலா வாடல் ஆடுமற் புதனே!
விரிவுஞ் சுருக்கமும் மேலோடு கீழும்
ஒருவரு முணராப் பொருவரு சுடரே!
முருகெனும் பெயர்கொண் டுலகுய வெழுந்த
அறுமுக மணியே! ஆருயிர்த் துணையே!
பன்னிரு தடந்தோட் புண்ணிய முதல்வ!
வானோர் வணங்குஞ் சேனை நாயக!
கங்கை மைந்த! கார்த்திகைச் சிறுவ!
செங்கயல் நெடுங்கட் சேயிளை செல்வ!
குஞ்சரி மணாளா! குறமகள் கொழுந!
அஞ்சன வண்ணத் தரிதிரு மருக!
அருமறைப் பொருளு மமுதுறழ் தமிழும்
குறமுனிக் குரைத்த மறுவறு குரவ!
தென்பரங் குன்றமுஞ் சீரலை வாயும்
இன்பருள் பழனியு மேரகப் பதியுங்
குன்றமுஞ் சோலையு நன்றமர் வதுபோற்
கொந்தவிழ் நறுமலர்க் குளிர்பொழி லுடுத்த
கந்தவனத்துங் கலந்து வீற்றிருக்கும்
எந்தையெம் பெருமானேழையே னுரைக்கும்
பணிமொழி யுளகொண்டருண்மதி பெரிதும்
விட்புலத் தமரரும் விழைவுறு முன்றன்
அற்புதத் திருநா ளணிதேர் விழாவினில்

அழுது மரற்றியும் ஆடியும் பாடியும்
தொழுதும் வணங்கியுந் துதிபல புரிந்தும்
உழுவ லன்பொடு விழுநீர் பெருக்கியும்
பழுதறு மெய்ப்பணி பலபல வாற்றியும்
ஏர்கிடந் தோங்கிய தேர்வடந் தாங்கியும்
காவடி எடுத்தும் பாவடி தொடுத்தும்
கண்பெறு பேறுங் காணுபு கருதி
எண்பெற வீண்டிய பண்புடை யடியவர்
பெயர்நிரை தீட்டும் வரிநெடும் புத்தகத்
தியலொன் றின்றி யயலொன்றி நின்ற
சிறியனேன் பெயரையும் வுரைகுதல் வேண்டும்
அன்னவர்க் கருள்வழங் கமையத்
தென்னுடைப் பாங்கும் யான்பெறு மாறே.

வெண்பா

மாறுபடு சூரனுக்கு மாமலர்ந்தாள் தாங்குமருட்
பேறளித்தா னென்பர் பெரியோர்கள் - கூறுங்
கடியலார்பூஞ் சோலைதிகழ் கந்தவனத் தையன்
அடியவர்க்கீ யானோ வருள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

அருமா தவனய னிந்திரன் போற்றி
யடிபணியும்
பெருமா தவளமெய்ந் நீறணி மேனிப்
பிரான்றனக்கும்
ஒருமா தவனுக்கு மோதிய நுண்பொரு
ளென்செவிக்கும்
வருமா தவமலி கந்த வனத்து
மறைமுதலே.

பதினாறுசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

முந்து பொழிலில டைந்து வரிவளை
முன்கை முகமதி தங்கு துடியிடை
மொய்ம்பு முதிர்புய னெங்கள் முருகனை
முன்பு விதிவழி கண்டு மயலொடு
வந்து மனைபுகு மந்த வளவினில்
வஞ்ச மதனனு மைஞ்சு கணைதொட
மஞ்ச மணைகிலள் கண்க டுயில்கிலள்
வண்டல் புனைகிலள் என்று மனமகிழ்
பந்து கழலொடு முண்டி சிறுநகை
பண்டு பயில்வன வின்று பகையுற
பைங்க ணறலுற வன்றில் கடலொடு
பண்பில் பலமொழி யன்றி யிடையிடை
கந்தவன முறை யெந்தை வரவர
கங்கை சுதவர மங்கை யுமையருள்
கம்ப கடபரி தம்பி வரவர
கந்த வாவென நின்று கதறுமே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

கதறிடு நெளிதிரைக் கருங்கடன் முகட்டினில்
புதையிருள் குடித்தெழு துகைகதிர்ப் பகல்போல்
மரகத மணிநிற மயின்மிசை விரவுயிர்
அகவிரு ளழிவுற வலிவொளி யொடுவரும்
ஆறுமா முகவ! ஈறிலாப் பகவ
வடிநெடு வேல! துடியிடை பால!
ஆறிரு தோழ! பேறருள் தாள!
பன்னிரு கண்ண! என்னிரு கண்ண!
செந்தொடைக் குரவ! பைந்தமிழ்க் குரவ!

ஐங்கரன் றம்பி! யாளுடை நம்பி!
சங்கரி மருக! நங்குல முருக!
அரகர முருக! சிவசிவ முருகவென்
றுன்புகழ் வழுத்தி முன்புகை கட்டி
வாய்புதைத் தடியேன் சேய்மைநின்றிரப்பன்
ஒலிகடற் படவி உயிர்த்தொகைக் கருளும்
கலியுக வரதனும் நீயே யாதலின்
மன்னுயிர் வேண்டிய வழங்குவையாயினும்
துன்னிய விருண்மலத் தொடக்கினா லயர்த்துப்
பிணிநீக் கென்றும் மிடிபோக் கென்றும்
நிதியாக் கென்றும் பகைதாக் கென்றும்
பன்னிரு செவியினும் படப்பட வரற்றினும்
நின்னுன மியாவது மிரங்கா துன்னடி
எழுமையும் மறவா உழுவ லன்பினை
ஈயென விரக்குமுன் னீன்றசேய்க் கிரங்குந்
தாயினும் விரைந்து தருகுதல் வேண்டும்
மீயுயர் விசும்பு தாயபூம் பொழிலிடை
வன்னிபச் சிலையும் மௌவல்வெண் மலரும்
தென்னை மஞ்சனமும் தேமா வருக்கை
கன்னி வாழைகள் கனிகளு முதவ
மன்னிய கந்தவனத்து வீற்றிருக்குஞ்
சேவலங் கொடியுடைச் செல்வ
தேவரு மடையாச் சிறப்பெய்துதற்கே.

வெண்பா

தன்னை யறியு மறிவருளிச் சஞ்சலந்தீர்த்
தென்னைப் பிறப்பறுக்க வெண்ணுமோ -சென்ம
வினத்துறையுட் கூட்டுமோ யாரறிவார் கந்த
வனத்துறையு மெம்மான் மனம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

மனமொன்று கந்த வனத்தரு கேமணி மண்டபத்திற்
புனமொன்று மானும் பிடியும் புணர்போதகத்தினைக்கண்
டனமொன்றுமுண்கிலள் கண்படை கொள்கில ளஞ்சுகமே
வனமொன்று நீபமலர் மாலை வாங்கி வருகுதியே.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திங்களொடு கங்கையணி சங்கானு
ளங்கொள்வடிவேலா
செங்கய னெடுங்கணுமை மங்கைமடி
தங்குசிறு பாலா
தங்கமலை யங்குகதை முன்புவரை
தும்பிதுணை வோனே
சங்குதரி செங்கணரி தண்கமலை
நெஞ்சிலினி தேனே
சிங்கமுக னங்கயமு கனசுரனை
வென்றதிறல் வீரா
செந்தமிழ் கடம்புகுலை வெண்குரவ
ணிந்தமணி மார்பா
வங்கமலி யுங்கடலி ரங்குதுறை
கந்தவன வேளே
வஞ்சமல மஞ்சுமற வஞ்சலென
வந்துதவு தாளே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

தாவிலா மூவகை மாயையை யியக்கி
அருளொடு பொருந்திநின்றாருயிர்த் தொகுதி
அறிவற மூடிய வீருண்மல வலிமையை
நால்வகை வாக்கினு மைவகைத் தேவினும்

கலைமுதன் மூன்றிலும் வான்முறையடக்கி
அறிவுந் தொழிலும் நசையும் வெளிவரக்
குணமொரு மூன்று மமைவரக் கூட்டி
மனமுதற் கரணம் புணர்த்தியினமுறும்
ஐம்பெரும் பூதத் தைம்புல வாயிலும்
வினைபுரி யுறுப்பு மமைத்துப் பழவினை
இன்பமுந் துன்பமு மிரண்டுந் நுகர்தர
வானினும் நரகினும் மண்ணினும் விடுத்துழித்
தக்க நல்வினை சார்ந்தொரு வாற்றால்
பக்குவமடைதலும் பார்த்து மெய்ப்படும்
அருளுருக் கொண்டு திருவடி குட்டிப்
பெறுமுறை காட்டிப் பேரின் பருளும்
ஒருதனத் தலைவ! குறமகணாயக!
இழந்த வறிவினைக் கருவியா லெழுப்பி
வளம்பெற வழங்குநின் மாணருள் தேறா
திருள்வலியாலே முழுவதும் மறந்து
யானென தென்னுஞ் செருக்குற்றெழுந்து
மேல்வினை பெருக்கி வீழுமவ்வுயிர்க்கும்
காலமு நியதியுங் கடவாப்பால்வினைக்
கெய்துவ வளந்து கைவரக் கூட்டி
மையுறு பிறவியில் வைத்தருள் வள்ளால்!
வேண்டலும் வெறுத்தலுமில்லை யாயினும்
மாண்டகு விதிமுறை வாரா மாக்களை
நெடுநில வரைப்பினிற்றந்தை தாயார்
கொடுவினை புரிந்துங் கொண்டுகூட் டுதல்போல்
நடுநிலை யடக்கிக் கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு
மறத்தொழில் புரிந்துந் திருத்திடு மண்ணால்
அதா அன்று
அன்னைநீ யென்று மப்பனீ யென்றும்

மன்னிய காதன் மனைவிநீ யென்றும்
மைந்தனீ யென்றும் மகிழ்நநீ யென்றும்
முந்தைநீ யென்றும் முறைபல கூறி
வாடா நெகிழ்வோடு வழிபடு மவர்க்கும்
கூடா நல்லருள் கூட்டுமெம் பெருமான்!
மண்ணினு நீரினும் வளியினுந் தீயினும்
விண்ணினுஞ் செஞ்சுடர் வெண்மதி யிரண்டினும்
உயிரினு மொன்றினு முள்ளக் கருத்தினுங்
கண்ணினுங் காணா நுண்ணுணர் வானோய்
பெருமை சிறுமை முதுமை புதுமை
அணிமை சேய்மைக் கிருவரம் பாகி
ஒளிவற நிறைந்த வொப்பிலா மணியே!
உன்னருளின்றி யுன்னிலை யறிதல்
மன்னுயிர்க் கென்றும் மாட்டா மையினாற்
கடி பொழி லுடுத்த கந்த வனத்தில்
அடியவர் மொண்டுணு மருட்பெருங் கடலில்
ஒருதுளி யாயினு முதவுதல் வேண்டும்
அறிவரு நின்சீ ரறிந்து
பிறிவரு மின்பம் பெற்றுவாழ் வதற்கே

வெண்பா

வாழ்வுதரு முன்னை மறந்து மலச்சார்பால்
தாழ்வுதரு வெம்பிறவி சாருவேன் - நாளும்
அலமருவேன் கந்தவனத் தையா மெய்யான
நலமருவ வென்றுவரும் நாள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

நாளொன்றொன் றாக நடந்தன கந்தவ னத்துக்கந்த
வேளின்றும் வந்திலர் மெய்பசப்பூர விழிமலரும்

வேளொன்றொன் றாக மலர்வாளி தூவும் விரைந்துபுகுந்
தாளென் றுரைப்பதற் காளில்லை யென்செய்வ னாயிழையே

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஆதி யும்நடு வும்முடி வும்மிலா
ஆறு மாமுக னார்விளை யாடிடும்
வீதி தங்கிய கந்தவ னத்திலே
மேவி யன்பொடு நெஞ்சக நெக்குகப்
போது செங்கையி னீரொடு தூவியே
போற்றி வேன்முரு காபுக னியென
ஓது மன்பினர் நோய்மிடி பேய்ப்பகை
ஓடு மின்புற வாழுவ் ரூழியே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஊழியு முலவரப் பாழியந் தடந்தோ
ளாழியஞ் செங்கை யரவணைச் செல்வனுந்
தாளுயர் முட்புறத் தாதார் தாமரை
நாண்மலர் வாழ்க்கை நான்முகத் தொருவனும்
ஏழுயர் நாற்கோட் டிரும்பனைப் புழைக்கைச்
சூழிமால் யானை யாளிமொய்ம் பினனும்
உம்பரு மிம்பரும் வாழ முன்பொர்நாள்
வானுறு சிமைய மணிவரைச் சாரற்
தேனுறு தாமரைத் தெய்வத வாவியில்
அழகிய திருவுரு வாறுகொண் டருளிப்
பழகிய வறுவர் பாலமு தருந்தி
அடிதொழு மப்பனு மம்மையு மணைக்க
வடிவமொன் றாகி மன்னிய முருக!
நங்கையொண் சிலம்பி னன்மணி பயந்த
மங்கையர் நீடு வயிறுவாய்த் தளித்த

ஒன்பது வீரர்க் கொருதனி முதல்வ!
கருவிளை யாடல் கடிந்துயிர்க் கருளும்
அருள் விளையாடல் அளப்பில புரிந்தோய்!
எண்ணா தெதிர்த்த கண்ணா யிரவன்
ஆருயிர் வீட்டி யளித்தரு ளண்ணால்!
பொருதிறல் வீர வாகுவும் பூதரும்
அருகுறத் தேவர்க ளடிதொழப் போந்து
கைம்மலை முகத்துக் கயவனை யவனுறை
மைம்மலை யுடனடு வடிநெடு வேல!
நந்தூ ரலைவாய்ச் செந்தூர் நண்ணிச்
சூருள மறிய வீரனை விடுத்தோய்
மற்றவன் நீதி வழிவரா திலகச்
சுற்றமோ டழித்த வெற்றிவேற் பெருமான்!
கூறுறுமுரு மயில் கோழியாய்க் குறுகலும்
ஏறியு முயர்த்தியு மாண்டரு ளெந்தாய்!
விண்குடி கொண்ட மேக வாகனன்
கண்குடி கொண்ட கதிர்மதிச் சுடர்நுதற்
குஞ்சரக் கொடியை நீருடன் கொடுப்ப
நெஞ்சுவந் தேற்றும் வஞ்சமில் சிவமுனி
திருநோக் கெய்தக் கருநோக் கெய்தி
யொருமா னின்ற சிறுமா னோக்கியைக்
கரவினிற் கலந்து விரகினிற் கவர்ந்தும்
உலகியல் காட்டிய பொருளறி புலவ!
போகமும் வீடும் போற்றுநர்க் கருளுந்
தோகை பாகனு நீயே யென்பது
வெஞ்சிறை யிருந்து நெஞ்சழிந் தழுத்
இந்திரன் சேய்க்கருள் தந்திடு மதனால்
நன்கனந் தெளிந்துன் கிண்கிணி கவைஇய
ஒண்செஞ் சீறடி உச்சிமேற் கொண்டு

செந்தமிழ்க் கடலும் உவர்நீர்ப் புணரியும்
விந்தமு மடக்கிய சந்தனம் பொதியக்
குறுமுனிக் கருளிய மறுவறு மந்திரம்
என்னுடைச் செவியினு மீகவென் றிரப்பன்
மன்னிய விருவினை மறிதிரைப் புணரியும்
கலங்கா விருண்மல விலங்கலு மடக்கிச்
செந்தமிழ்ப் பாவா லுந்தன் பெரும்புகழ்
எந்த நாளு மிசைத்திடக்
கந்தவனத்துக் கடவுட் கற்பகமே

வெண்பா

கற்பகமு மாவு மிருநிதியுங் கைக்களிறும்
முற்பகரு மாயனயன் மூதுகுலம் - அப்பால்
வருமுலகும் வீட்டின்புங் கந்தவனம் வாழும்
ஒருமுருகா வென்பார்க் குள.

கட்டளைக் கலித்துறை

உள்ள முருக வுரைதடு மாற வொளிவிழிநீர்
வெள்ளம் பெருக விருகரங் கூப்பியுன் மென்மலர்த்தாள்
தெளளுஞ் சுவைத்தமி ழாற்றுதிக் கின்றநற் செல்வமருள்
வள்ளி மகிழ்முரு காகந்த மாவன மாணிக்கமே.

பதின்முச்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய வித்தம்

மாம லர்க்கு ருந்தி னிழ லாம னத்தொ ழும்பர்சூழ
மாலை மன்ன னுக்கு யர்நத பரிமாவை
ஏமு றத்தே ரிந்து மாறு மாறுளத்தி யைந்து போது
ஞான பண்டி தர்க்கி தஞ்செ யுபதேசம்

தோமறப்பு ரிந்து மூலவாக மப்ப யன்கள் கூறு
  தூம திக்கொழுந்து மேவு சடையாருக்
கோமுரைத்து கந்த கந்தமாவ னத்தமர்ந்த கந்த
  னோரி ணைப்ப தங்க ளெங்க டுணையாமே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

துணையென நம்பித் தொழுமவர் மயறுடைத்
திணையறு பேரின் பீந்தருள் தாளும்
வினையெனு மழியா விலங்கலை நூறி
அனையவர்க் காக்கு மறாறிரு தோளும்
உடனுறை கருமல வொலிதிரை சுவறி
விடுசுட ருமிழ்வடி நுதிநெடு வேலும்
இடருறு பொழுதினி லெதிர்கொள மிசைவரு
திடமுறு நடனச் சித்திர மயூரமும்
ஏவருந் துதிக்க விருமூன்று தொழில்புரி
மூவிரு முகமு மாறிரு நோக்கமும்
விழைவே தொழிலெனு மேதரு மருட்குணந்
தழையே ரிழையணி தையலார் மருங்குமாய்
விண்ணுயர் தேவரும் விரும்ப வந்தேத்தும்
மண்ணுயர் கந்தவனத்து வீற்றிருக்கும்
அருட்பெருங் கடலே! குணப்பெருங் குன்றே!
இருட்கொரு விளக்கே! தெருட்பெருக் காறே!
செந்தினைப் பைங்கூழ் செறிபுனக் குறிஞ்சி
வெந்தொழிற் குறவர் தந்தபொற் கொடியைக்
களவினிற் கூடிக் கற்பினிற் கைக்கொளு
மளவினிற் புளினர்க் கரசனங் களித்த
கந்தமு மிடியுங் கனிகளும் காயும்
எந்தைநீ கைதொட் டேன்றிடு மளவில்
இருபுள் ளரசருங் கருமுகி லூர்தியும்

வரமருள் முனிவரு மிரைதிரை யுலகினில்
நிற்ப வியங்குவ வாமிரு திறத்துப்
பொற்புறு முயிர்களும் பொலிந்தின் புறுதலின்
உலகெலா முன்றிரு மேனி யென்பதும்
உயிரெலா மங்கங் குறுப்புகளென்பதும்
நன்கன நாட்டினை நாமுமவ் வுறுப்பின்
ஒன்றாய் வைகுத லொருதலை யாதலின்
மண்ணக நடுங்கினும் வானகந் துளங்கினும்
விண்ணுற கோள்க டந்நிலை மாறினும்
செஞ்சுடர்ப் பரிதி குடக்கே யுதிக்கினும்
அஞ்சுவ தியாவது மில்லை
அஞ்ச வருவது மடியெமுக் கிலையே.

வெண்பா

இலையென் றிரங்கி யிரக்கப் புகுந்து
நிலையொன்றி நீவருந்த வேண்டாம்-அலையொன்றி
மன்னுதுறைக் கந்த வனத்தருகே யாறுமுகப்
பொன்மலையொன் றுண்டங்குப் போ.

கட்டளைக் கலித்துறை

போதேய் நறுந்தொடை வாடு மடிமலர் பூமிதொடும்
காதேய் வரிநெடுங் கண்ணிமை யாநிற்குங் காமர் நுதன்
மீதே தரள வடந்தூங்குங் கந்த வனத்துநின்ற
மாதே யிவளணங் கல்லணெஞ் சேநீ வருந்தலையே

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

தந்தாவள நின்றானுயர் தண்டாமரை கொண்டான்
சங்கார்கர னென்போர்நுதி தாளாதடந் தோளா

கந்தாநதி மைந்தாநுதி குந்தாகதி தந்தாள்
காரார்மயில் வீராவய லூராவதி சூரா
சந்தார்தமிழ் தந்தாய்மகிழ் தாராய்வினை தீராய்
தாதாகுண நிதாசிவ போதாவருள் தாதா
செந்தூர்நிகர் கொந்தார்பொழில் கந்தாவன நந்துஞ்
சேயேகுரு வாயேமல நோயேசிதைப் பாயே.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

பாவல ராகப் பரிவுநா ராக
நாவலா தொடுத்த நறுந்தமிழ் மாலையும்
கார்பெயக் கலிந்த கடிகமழ் கடம்பின்
தூமலர்த் தொடையலு மாரமுந் துயல்வருங்
குங்குமத் தடந்தோட் குமர நாயக
செங்கரத் தெடுத்த சினவடி வேல
பந்துவனங் கெடப் பார்க்குமா றிருவிழிக்
கந்தவனத்துக் கடவுண்மா மணியே
மாயா யாக்கை வலிகெழு திணிதோட்
காயா மேனிக் கருந்தொழிற் சூரன்
மந்திரம் புகுந்துழி மாமணி குயிற்றிய
சுந்தரப் பசும்பொற் சுடர்த்தவி சருளியும்
குருகுப் பெயர்பெறு குன்றுடைக் கொடியோனும்
விரிசுடர்ப் பிணிந்த எறுழ்வலிக் குமரனும்
ஆழ்பிலப் பகுவாய்க் கோளரி முகுந்தனும்
ஊழியு முலவாத் தோள்வலிச் சூரனும்
தனித்தனி யாத்த கணிப்பெரு மாயப்
பிணிப்பினை வீட்டி யணைத்தெடுத் தருளியும்
வாகுவைக் காத்த வாய்மைகண் டுனது
சேகுயர் சேவடி சென்னி கொண்டிரப்பன்
இருண்மலச் சூரனு மொருவரு மாயைக்

கடகரி முகவனு மிருவினை யுருவெனு
மொருகோ ளரியு மவர்வழி முறைவரு
காமன் கோபன் ஆமிவர் கிளைஞரும்
செய்திடுஞ் சிறுமைத் திருக்கறுத் தெனையும்
ஐயநீ யெடுத்தணைத் தாட்கொளும் வரமே

வெண்பா

வரமுருகா கந்த வனமுருகா வாறு
சிரமுருகா செவ்வேண் முருகா - பெருகுதமிழ்
நூன்முருகா வென்னவினை நூறுமே பேரின்பம்
வேண்முருகா வென்ன மிகும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

மின்னுங் கதிரவடி வேலுண்டு வெற்றி மயூரமுண்டு
முன்னுந் திருமுக மாறுண்டு முண்டகத் தாளுமுண்டு
மன்னு மருளுண்டு கும்பிடக்கந்த வனமுமுண்டால்
இன்னும் பயமுனக் குண்டோ மறலி யெதிர்கினுமே.

பன்னிருசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரயவிருத்தம்

எங்கும் நிறைந்த கதிர்மவுலி
இறைவன் தோண்மே லிருந்திறக்கி
இந்தா கொள்கென் றுமையம்மை
யிடத்து நீட்ட விமையவல்லி
செங்கை செலுத்தி யழகொழுகு
திருவே வருக! சிவஞானத்
தேனே வருக! சுவையமிழ்தின்
தெளிவே வருக! தேவர்முடி

தங்குஞ் சிலம்பு புலம்புமலர்த்
தாளா வருக வருகவெனச்
சாற்றிய ணைத்து முத்தமிடுந்
தமிழ்மென் குதலைச் சிறுமதலாய்
வங்கம் மலிந்த துறைக்கந்த
வனத்து முளைத்த வாறுமுக
மணியே யுள்ளத் திருள்கெடுக்க
வருக வருக வருகவே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

வரவும் போக்கும் விழைவும் வெறுப்பும்
பொருவு முயர்வு மொருவி யறிவாகி
யாங்கணும் நிறைந்த வோங்கொளிப் பிழம்பே!
தெருளுரு சிறப்பி னருளுருக் கொண்டு
மருளுரு முலகின் மன்னுயிர் வாழக்
கந்த வனத்துக் கலந்துவீற் றிருக்கும்
எந்தையெம் பெருமா னென்னுயிர்க் குயிரே!
காற்றூண் நிறுத்திக் கைமரம் நாற்றி
வளைமுது கோட்டிப் பழுக்கழி நிரைத்து
சிரைக்கையி றார்த்துத் தசைப்புலால் வேய்ந்து
தோலான் மறைத்த மாலா ருடலெனும்
இருவினை தந்த வொருதனிக் குடிலில்
செம்புலஞ் செல்லா வைம்புலக் கள்வரும்
ஆசை என்னும் பாசப் பாசாசமும்
நஞ்சுமிழ் பகுவாய் வெஞ்சின வுரகமும்
வெப்பே குளிரே யையென வுரைக்கும்
முப்பிணிக் கொலைஞருந் தப்புறு மனமெனுங்
கொப்புறு குரங்கும் மெய்ப்பகை விளைக்கும்
இடிபுரை யுரையெனு மொருகடி நாயும்

பொய்முத லழுக்கிற் புழுத்தே யொய்யென
வாயினும் வாலினும் ஓய்வறத் தீண்டும்
பொல்லாக் கடுவிடப் பூச்சியு மெல்லாம்
தீங்கினை யிழைக்க வாங்கவை தம்முடன்
இருண்மல மதனால் அறிவொழி யிழந்த
ஏழை நாயேன் யாங்ஙனம் வாழ்வேன்
அறவொளி தந்துன் னருளொளி யேற்றி
மறுவறு மந்திர வலிமையு மருள்வாப
வெம்பகை தனித்தனி வீட்டி
இன்பமொ டென்று மிருந்து வாழ்ந்திடவே

வெண்பா

வேலா மெய்ஞ்ஞான வெபயவா வெய்யவினை
மாலவா நீக்குமறு மாமுகவா -சால
மனமுருகா தாவின்னும் வன்மமா கந்த
வனமுருகா தாதாண் மலர்.

கட்டளைக் கலித்துறை

மயலே புரிந்தெனை வாட்டு மணங்கின் வரிவிழிகள்
கயலே முகமுங் கலைமதி யேகடியார் குழலும்
புயலே முலையும் பொருபபே விருப்புறு கந்தவனத்
தயலே யுளபொழி லேயவ ளாடு மகலிடமே.

பன்னிருசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இடங்கொண் டிணைந்து புடைபரவி
இழையு நுழையா தெதிரூன்றி
இறுகி யிளகிக் கண்கறுத்திட்
டெழில்சேர் கலவைச் சாந்தேந்தி

வடங்கொண் டெழுந்து கச்சிறுக்கி
மயங்கு மிடையு நடுங்குமணி
மார்பிற் பாய்ந்து சுவடுசெயும்
வன்ன முலைமான் மறிகவரத்
திடங்கொண் டொருதா ளிருவிரைப்பூஞ்
சினைமென் கொம்பர் வரிப்புலியாய்த்
தினைசேர் படப்பைப் பரணருகே
செழித்து முளைத்த செழுஞ்சுடரே
மடங்கொன் றறிவை நிறைவித்துன்
மலர்தாள் விரிக்கு மருளொளியில்
மகிழ்ந்து தூங்கும் வரமருள்வாய்
கந்தவனத்து வாழ்முதலே.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

வாழ்வுற வந்து மலரடி வணங்கிய
வானவர் சேனா பதியா யூனமில்
வச்சிர யாக்கைய னச்சமி லசுரனை
ஒன்னல னென்ன வுலகுவே றுணர
அன்னவற் கருடரு மகததொடு குறுகி
படுபுட் சிமிழ்க்கு மிறவுளன் போல
அடுசமர் புரியு மாடல் காட்டி
முன்னுற நிற்புழி முழுவலிச் சூரன்
மன்னிய செருக்குறு மனத்தின னாகி
நின்னியல் புணரான் நீடிய மாயையில்
எண்ணிலா வடிவுகொண் டெதிர்த்தன னாகச்
செங்கையில் வாங்கிய திருநெடுஞ் சிலையிற்
புங்கவ மாயிர கோடியிற் போக்கி
ஈயலிற் கிளைத்த மாயமா லுருவம்
ஒன்றொழி யாது பொன்றுவித் துறுபுலம்

வென்றிடு மேலவர் மனம்போ லொருதனி
நின்றவன் றன்னை நீமுகங் கொண்டு
நொடிவரை நில்லா வடிவுகாட் டினையால்
இறுதியும் நடுவும் ஈறுமொன் றில்லா
மறுவறு வடிவம் காட்டுதுங் காணென
வும்பரு மிம்பரு முலகமும் யாவும்
அடக்கிய தொல்லை யருளுருக் கொண்டு
கடக்கருஞ் ருளங் கனந்திட நோக்குழி
மெய்வரு முணர்வு கைவரு மவுணன்
ஐயநின் மேனி யழகெலாங் கண்டுகண்
டேரெரி கூடிய விழுதென வென்பும்
நேரிய நெஞ்சமு நீர்மையி னுருக
ஒன்றல வெண்ணி யொருமையி னிற்றலும்
நல்லுணர் வகற்றிட ஞெரேலென ஞாட்பினுள்
அல்லுரு வாகி யமரரை யடுவான்
செல்லுறழ் செலவிற் சேறுதல் தேரா
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் விதிர் விதிர்த்
தச்சத தாலலை ஆக்கையர் நிற்புகழ்ந்
தெண்ணுதற் கரிய விறைவா வோலம்
பண்ணவர்க் கரிய பரனே யோலம்
கண்ணுத லருளிய களிறே யோலம்
மேவல ருட்கு மிடியே யோலம்
பாவலர்க் கெளிய பரஞ்சுட ரோலம்
மூவருமாகிய முருகா வோலமென்
றிந்திரன் முதலிய விமையவ ரோலிட
அஞ்சலி ரென்றமைத் தருள்புரிந் ததுபோல்
பெருவலி படைத்த விருண்மலச் சூரன்
இருவினை மாயை யுருபல மேவி
அறியா விருளி னகப்படுத் தடர்க்குங்

காலையி னடியே னோலமிட் டழைத்தால்
மஞ்சுறழ் தூவி மயின்மிசைத் தோன்றி
அஞ்சலை வாழியென் றருள் தரல் வேண்டும்
வளையொலி மணியொலி வண்டமிழ் மறையொலி
தழைமுர சறையொலி சயசய வொலியொடு
கனைகட லொலி மலி கந்த
வனமுறை யிலைவடி வேற்பெரு மாளே.

வெண்பா

மாமுதலை வாரியெறி வாரிநடு வாகிவரு
மாமுதலை வாரியெறி வைவேலன் - ஓமுதலைக்
கண்டமட்டி லேகறுப்பற் கோதுகுகன் கந்தவனங்
கண்டமட்டி லேகாண் கதி.

கட்டளைக் கலித்துறை

கலங்காத தீவினை யைவா யரவின் கடுவிடத்துக்
கலங்காத நெஞ்சமு நின்றிரு மந்திர மன்புடனே
பலங்கா தலியாதுனும் பேறுங் கந்த வனம்பயிலும்
அலங்கார வேன்முருகா வருள் செய்தெனை யாளுதியே.

அறுசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தித்திக்குஞ் சுவையமுதச் செழுந்தமிழால்
வைதோர்க்குந் திருவுஞ் சேர்த்து
முத்திக்கு மருள்சுரக்கு முதுபுலவன்
நீயென்பர் முருகா நாயேன்
புத்திக்குத் தெரிந்தவகை புகன்றகவி
புனைந்தருளைப் புரிய வேண்டும்
எத்திக்கும் பாவுகந்த வனத்திருக்கு
மிருக்கறியா வெம்பிரானே.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

என்றுநீ யுண்டன் றியானுமுண் டன்றே
அரிசியுந் தவிடும் போல விரவுறும்
இருண்மலத் தொடர்பு மெந்தனுக் குண்டவ்
விருண்மலத் தொடர்பா லிருவினை விழைவுண்
டிருவினை விழைவா லெய்திடும் பிறப்பே
எய்திடும் பிறப்போ எண்ணில வவைதாம்
முட்டை வெயர்வை கொட்டை கருப்பையென்
றிட்டநால் வகையி னெழுவரை யாமே
இட்டநால் வகையி னெழுவகை விரிவோ
நாற்ப திரட்டி நான்குநூ றாயிரம்
நாற்ப திரட்டி நான்குநூ றாயிரம்
பாற்பட விரிந்த பலபல பிறப்புள்
தேவராய்ப் பிறந்து சிதைந்தநாட் பலவே
புல்லாய் மரமாய்ப் போனநாட் பலவே
புழுவாய் பாம்பாய் வழுநாட் பலவே
மீனாய்ப் பறவையாய் மேயநாட் பலவே
விலங்காய்க் குரங்காய் விட்டநாட் பலவே
மனிதராய்ப் பிறந்து மடிந்தநாட் பலவே
மன்னிய மனித வடிவினை யெடுத்துழி
நின்னியல் மறுத்து நின்றநாட் பலவே
நின்னியல் உண்டெனு நினைவுகை கூடியும்
பொய்மதப் படுகுழி புகுந்தநாட் பலவே
பொய்மதப் படுகுழி புகுந்தழுந் தியவழி
ஐயகோ நின்னை வைதநாட் பலவே
பொல்லா வருவினைப் புரிநெகி ழாமையின்
எல்லாப் பிறப்பும் மெடுத்தெடுத் திளைப்பேற்
கறிவொடு கூடா தொருவழி யாற்றிய
இறைவினை கந்தாய் நிறையருள் பெருக்கிச்

சைவமுந் தெய்வத் தமிழும் வழங்கும்
இந்நில மருங்கி னிப்பிறப் பீந்தே
செம்பொன் மண்ணொடு சேயிழை மயக்கினில்
எம்பிரான் வீழினு மிடையிடை நினது
செம்புலச் சீறடி சிந்தையிற் கொள்ளும்
நல்லறி வதனையு நாடிவந் தருளினை
நல்லறி வதனால் நாடின னோக்குழி
என்னுடை யியல்பு மிருண்மலத் தன்மையும்
உன்னுடை யுண்மையு மொருசிறி துணர்ந்து
வருவது நிற்பதும் மாய்வது மகன்றே
ஒருதனிப் பெருவாழ் வுன்னடி யடைய
எண்ணுவ ணெண்ண மிறையுநின் றிலதால்
பொய்யாம் பொருள்வயிற் போய்ப்போய்ப் புரையுறும்
எய்யா மனத்தை யிணக்கி நினைக்கினும்
ஐவாய் வேட்கை யவாவை யடர்க்கினும்
உள்ளூறு காமத் துறுகனல் சுடுமே
உள்ளூறு காமத் துறுகன லடங்கினும்
பொள்ளெனக் கோபம் புகுந்திடர் செயுமே
பொள்ளெனக் கோபம் புகுந்திடு மவ்வழி
யானென தென்னுஞ் செருக்கெழுந் திடுமே
யானென தென்னுஞ் செருக்கற யாவதும்
அருளினாலெல்லா மவைவன வாமென
ஒருமையி னிற்க வொட்டா தோரிமை
ஒருமையி னிற்பினு மிருண்மலப் புணர்ப்பால்
இருட்டறைப் புகுந்த குருட்டினன் போல
ஒன்றையுங் காணா துலைதரு கின்றேன்
அந்நிலை நீயு மறிகுவை யறிந்தும்
இன்னமு மருள்செயா திருப்பது முறையோ
அருளினா லுன்னைப் பிறிவற வறியும்

ஒருவழி கூட்டி யருளொளி காட்டிக்
கனமமர் சோலைக் காமரு கந்த
வனமமர் பன்னிரு கையுடை வள்ளால்
அருவடி வாகி யமர்வது நீங்கிக்
குருவடி வாகி யின்னமுங் குறுகித்
திருவடி சூட்டி யருள்தர வேண்டும்
மலமா சகன்ற மன்னுயிர்க் கருளும்
உலவா வின்பத் தொருபெருந் திருவே.

கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலை
முற்றும்

உ

முருகன் துணை.

கந்தவனநாதர் பதிகம்

காப்பு

பிள்ளையார்

கந்தக் கடம்பணியுங் கந்தவன நாதன்மேல்
சந்தத் தமிழ்ப்பதிகஞ் சாற்றவே - தந்தருளும்
ஐந்துகரத் தொந்திவயிற் றந்திநிறத் திந்துமுடித்
தந்திமுகத் தெந்தைமலர்த் தாள்.

நாமகள்

சிந்தைக் கொளிகொடுக்குந் தெய்வவிளக் கேமதுரச்
சந்தத் தமிழ்ப்பனுவற் ருழ்குழலே - சுந்தரஞ்சேர்
கந்த வனக்கடவைக் கல்யாண வேன்முருகன்
செந்தமிழ்ப்பா நாவினின்று செப்ப.

குரு

காக்குங் கருணை விழியுங் கதிர்முகமும்
பூக்கு மினிமைப் புதுநகையும் - ஆக்குந்
திருவடியுங் காட்டிவினை தீர்த்தாண்ட ஞானக்
குருவடிவை நெஞ்சே குறி.

நூல்

மன்னுலகு மறுவின்றி வாழவொளி தருமுகமு
மார்வலர்க் கருளுமுகமும்
மந்திர விதிப்படிநல் லந்தண ரியற்றுமறை
வந்தன முவக்குமுகமும்
இன்னுமுண ராதமெய்ப் பொருளினைப்
பக்குவர்க்கீகின்ற ஞானமுகமும்
இன்னார் தமைக்கடிந் தருள்கின்ற வாண்முகமு
மின்பநகை புரியுமுகமும்
பன்னிரு தடந்தோளு முன்னுமிரு தாளுமென்
பாவவலை பருகுவேலும்
பாவைநல் லார்களிரு பாலுமாய் நல்வரம்
பாலிக்க முன்வருகுவாய்
கன்னல்பூ கந்தவழு வன்னிமே கந்தழுவு
கந்தவன மதனில்வாழும்
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

மந்தா கினிக்கினிய மைந்தா பொருப்பில்வளர்
வண்டார் மலர்க்குழலிசேர்
மஞ்சார் புயத்தமணி மன்றாடு நித்தரருள்
மந்தார கற்பகதருவே
இந்தார் நுதற்கவுரி சந்தார் தனத்தமுது
ணின்பா ரெழிற்குழவியே
இந்த்ராதி யர்க்கருள்செய் நந்தா விளக்கனைய
வெந்தா யுயிர்க்குளுயிரே

சந்தார் தனிப்பொதியி லைந்தாள் தவத்துமுனி
தன்கா துறப்பெருமொழி
தந்தாள் தமிழ்க்குரவ செந்தூர் திருத்தணிகை
தண்டா மலைப்பதியுறை
கந்தா மனத்துமிக நொந்தே னெனக்குமருள்
கந்தவன மதனில்வாழுங்
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

அழுக்கா றவாவெகுளி நீங்கவும் மெய்யன்பொ
டருள்பொறை தழைத்தோங்கவும்
ஆகாத பொய்குறளை பேசாது விடவுநல்
லன்புடைய மொழிபேசவும்
இழுக்கான தீயநெறி கைவிடவும் நல்லவர்
இணைக்கமெஞ் ஞான்றுமுறவும்
யானென தெனுஞ்செருக் கறவுநின் னன்பருக்
கேவல்பணி வோடுசெயவும்
வழுக்காத செந்தமிழ்ப் பாடலாலுன் பெருமை
வல்லவா சொல்லிவரவும்
வாள்விழி சிறந்துனைக் கண்டுமகிழ் வாகவும்
வரமருளி யெனையாளுவாய்
கழிக்கானல் நறவா ரளிக்கான மோவாத
கந்தவன மதனில்வாழுங்
கலாபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

வற்றாத கருணைப் பெருங்கடலி லன்பெனும்
மத்திட் டுணர்ச்சிகயிறாய்
மாறாது கடையவந் திடுஞான வமுதமே
மற்றதனி லுற்றபயனே
பற்றாத வர்க்குமருள் நீதியே யாதியே
பவவிருட் கொருசோதியே
பார்க்கத் தெவிட்டாத வழகொழுகு தெய்வமே
பாவலர்கள் சேமநிதியே
அற்றார்க் களித்திடும் பேரின்ப வாரியே
ஆறுமுக ஞானமலையே
ஐயனே ஈராறு கையனே மெய்யார்நெஞ்
சகலாத மணிவிளக்கே
கற்றார் விழுங்கிடுங் கனியே யடைக்கலங்
கண்ணருள் செய் கந்தவனம் வாழ்
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத வருள்ஞான
வாரியே வாரியுண்ணும்
மதுரித்த பேரின்ப நறவமே யெப்பிணியு
மாற்றிடுஞ் சஞ்சீவியே
நோக்கிற்கு நுண்மைகூ ருணர்விற்கு மறிவரிய
நுட்பமே நுணுகொட்பமே
நோன்புற்ற பெரியவர்கள் தாம்பற்று தாணுவே
நூல்பல வுணர்ந்த புலவா

ஆக்கைப் பெருங்கூட்டி லாணவக் கட்டினை
யறுக்கவறி வருளுமரசே
ஆருயிர்த்துணையே பெரும்பிழை பொறுத்தாளும்
ஐயனே யுனை நம்பினேன்
காக்கப் பெருங்கட னுனக்கே மனக்கினிய
கந்தவன மதனில்வாழுங்
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன் முருகனே.

எண்பெற்ற விந்திரனு மலரயனு நெடுமாலு
மிடருற்ற தேவர்குழுவும்
ஏங்கித் தவித்துத் துடித்துப் பதைத்துன்ற
னிணையடிகள் முடிகள்சூடத்
திண்பெற்ற சூரனாற் றுன்புற்ற வாறெலாஞ்
செப்பியழு தழுதுவேண்டச்
சீர்பெற்ற வாய்மலர்ந் தஞ்சலென் றருளியத்
தெவ்வர்தமை முழுதுமட்டே
மண்பெற்று வானவர்கள் வாழ்வுபெற் றிடமேக
வாகனன் பெற்றதெய்வ
வாரணத் தைக்குறவர் மாதொடுல குயிர்வாழ
மாமணம் பெற்றகுமரா
கண்பெற்றிடக்கூறு புலவர்மணி மாலைபெறு
கந்தவ்ன மதனில் வாழும்
கலாபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

அன்னையோ வீராழி நெற்கொண்டு முப்பத்தி
ரண்டறம் வளர்த்த செல்வி
அப்பனோ பிச்சைபுக் குண்டிடினு முயிர்களுக்
கருள்செயுங் கருணைவள்ளல்
தன்னிகரில் தமையனோ குட்டுக் குவந்தடியர்
தழையவிடர் களையுமுதல்வன்
தாய்மாமனோமண்ணையுண்டுமுயிரின்னல்தவிர்
தனியாழி தரியாழியான்
மன்னுமவர் குலமுதல்வ னீயெம்பி ரானேனை
மன்னுயிர்க் கருள்சுரந்தென்
மட்டிலோ மனமாறு படுமாறு நீதியோ
மாறாத பழியாகுமே
கன்னன்மொழி வள்ளியுயர்பொன்னினகர்வல்லிபுணர்
கந்தவனமதனில் வாழுங்
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

முன்னஞ் சினந்துவந் தமர்செய்த சூரற்கு
முடிவில்பத முதவவிலையோ
முத்தமிழ்க் கீரனுக் கருளவிலை யோதேவர்
முட்டினை முடிக்கவிலையோ
வன்னெஞ்ச ரிட்டமா யத்தழுந் தாதுவிறல்
வாகுவைக் காக்கவிலையோ
வானவர்க் கரசன்ம கன்கன்வில் வந்துமன
மாறமொழி கூறவிலையோ
அன்னஞ் செறிந்தவய லருணகிரி நாதருக்
கருளொளி வழங்கவிலையோ
ஐயகோ பாவியென் றெந்தனைத் தள்ளிவிட
லமையுமோ வதுநீதியோ

கன்னெஞ்ச மோகருணை யிலையோ கவலையொழி
கந்தவன மதனில்வாழுங்
கலாபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

பாவலர்கள் செந்தமிழ்த் தொடையமுது பருகுமுன்
பன்னிரு திருச்செவிகளுட்
பாவியே னேழைவிண் ணப்பம் புகுந்திடப்
பகருமொரு செவியில்லையோ
ஏவரையு நோக்கியின் னருள்பொழியு முன்கருணை
யீராறு விழிகளுள்ளே
என்னிலம் பாட்டைக் கெடுக்குங் கடைக்கணோக்
கீயவொரு விழியில்லையோ
தேவமரு மீராறு செங்கையி லென்கவலை
சோதிக்க வொருகையிலையோ
தீர்த்தப் பெருங்கருணை வெள்ளத்தில் மலவிடாய்
தீர்க்கவொரு துளியில்லையோ
காவல்புரி கடமையுன் மீதில்லை யோமனக்
கவலையொழி கந்தவனம்வாழ
கலபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

ஐம்புலக் கடகளிறு மாங்கார கோளரியு
மழல்விழிச் சினவுழுவையு
மாசைப் பாசமும் வஞ்சகக் கரடிகளு
மாகா மனக்குரங்கும்
வெம்புகா மத்தீயு மெங்குமிடர் புரிபிறவி
வெங்கான கம்புகுந்தே
வேதனைப் பட்டுமிடி பிணியெனும் மறவரால்
மேய்ப்பொருள்கள் சூறைபோக

நம்புதுணை காணாது நாடொறும் வருந்துமிந்
நாயேனை யாளவருவாய்
நங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
ஞானகுரு வானகுமரா
கம்பகும் பக்கட கரிக்கிளைய சண்முகா
கந்தவன மதனில்மேவுங்
கலாபமர கதமயிலி னலகிலுயிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

எந்தைமுரு காபரங் குன்றின்முரு காபழனி
யோகத் துறையுமுருகா
ஈசமுரு காநல்லை வாசமுரு காமலைக
ளேறிவிளை யாடுமுருகா
சேந்திமுரு காபிறவி சிந்துமுரு காகுமர
சிங்கமுரு காவடியவர்
சிந்தைமுரு காவெண்கண் வந்தமுரு காபனிரு
செங்கைமுரு காகதிரைவாழ்
முந்தைமுரு காவெட்டி குடியில்முரு காமுனிவர்
முன்னுமுரு காவனெவினை
மோதுமுரு காபிணிகள் காதுமுரு காமிடி
முடித்தமுரு காகலியுகக்
கந்தமுரு காவெனைக் காக்கமுரு காபொழிற்
கந்தவன மதனில்வாழுங்
கலபமர கதமயிலி னலகிலியிர் தழையவரு
கலியாண வேன்முருகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்
கந்தவனநாதர் பதிகம்
முற்றும்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி முன்னுரை

உலகெங்கணும் புகழ் பெற்று நூற்றெட் டுகங்காறுந் தீத்தொழிலையே செய்த மாயையின் மகனாகுஞ் சூரபன் மனையுந் திருவடிநீழலிற் சேர்த்தருளிய பரம கருணா நிதியாகிய குமாரக்கடவுள் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்குந் திருப்பதிகள் பலவற்றுள், தட்சிண கைலாச மான்மியம் ஒன்பதா மத்தியாயத்தில் விதந் தெடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஈழநாட்டின் கண்ணுள்ள திருப்பதிகள் ஆறினுள் ஒன்றாகியும், அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ் பெற்றதாயும், திருமால், பிரமன் முதலிய தேவர்களால் அருச்சிக்கப் பெற்ற தாயும், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனப்படும் மூன்று விசேடங்களும் ஒருங்கமையப் பெற்றதாயுமிருக்கின்ற கந்தவனமென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தவனநாதர் மீது, கல்வி, செல்வமெனப்படும் இருநல னும் நிரம்பப்பெற்ற நன்மக்கட் கிருப்பிடமாகிய யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர் திருவாளர் க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்களால், சொன்னயம் பொருணயம்

பொலிய, ஆன்றோர் செய்யுணடையமைய, பத்திச் சுவை ததும்பித் ததும்பி வழிய, திருப்பள்ளி எழுச்சி எனப் பெயரிய இத்திவ்விய பிரபந்தம் பாடப்பட்டது. பல பிறவிகள்தோறுஞ் செய்த தவத்தின் பயனாக ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமானையே தமது குலதெய்வமாக வுங் குருவாகவும் பெற்றுள்ள இப்புலவர், திருவளின் றலை நின்று பாடிய இப்பிரபந்தம் நவிலுந்தோறு நவிலுந்தோறும் நவஉடகிய நற்பொருள் பயப்பது. பாராயணஞ் செய்வோர்க்குப் பேரானந்தத்தை விளைப் பது. ஆதலின் எல்லோரும் இதனைப் படித்துப் பெரும் பயன் பெறுவாராக.

இனித் திருப்பள்ளி எழுச்சி என்னுஞ் சொற்றொட ரின் பொருளைச் சிறிது ஆராய்வோம். மணிவாசகப் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாசகத் திரு முறையாகுந் தமிழ் மறையகத்துக் காணப்படும் திருப் பள்ளி எழுச்சி என்னும் பதிகத்தின் மகுடத்தில் திரோதான சத்தி என அப்பதிகத்தின் மெய்ப்பொருள் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. திரோதான சத்தி என்பது, பராசத்தியின் கூறாய் ஆன்மாக்கள் இரு வினையொப்பு மலபரிபாக மடையுந் துணையும் பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தை மெய்யெனக்காட்டிப் போகத்தில் அழுந்தச் செய்வது. பக்குவம் வந்தபொழுது இத்திரோதான சத்தியே அருட் சத்தியாகி வீட்டைப் பயப்பது. ஆதலின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்கள் நடாத்தும் வண்ணம் அமைந்து நின்ற இச் சிவசத்தி, ஆன்மாக்கள் பக்குவமடைதற் பொருட்டுப் பிரபஞ்ச முதற் காரணமாகிய மாயையைக் காரியப் படுத்தி அவரவர் வினைக்கேற்ற தனு கரண புவன் போகங்களைக் கொடுத்து முத்தொழிற் படுத்தி மறைத்து நின்ற பக்குவம் வந்தவிடத்து அருட்சத்தியாகி வீட்டை

யருள்வது. இத்தகைய கைமாறில்லாத இறைவன்றிரு வருட் செயலாகுந் திரோதான சத்தியின் தொழில் திருப்பள்ளி எனப்பட்டது. எழுச்சி என்பது மறைத்தற் றொழிலினின்றும் நீங்கித் திருவடி நீழலிற் கூட்டிவைப் பது. எனவே, திருப்பள்ளி எழுச்சி என்பது, ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச மயக்கத்தினின்று நீங்கி இறைவன்றிருவடி நீழலிற்றலைக் கூடும் பக்குவங் கைவரப் பெற்றதலாம்.

திரு: கைமாறில்லாத இறைவன் திருவருளின் பெருமையைக் குறிக்கும் மங்கலமொழி.

பள்ளி: ஆன்மாக்கள் திரோதான சத்தியாற்றொழிற் பட்டுனின்ற அவதாரம்.

எழுச்சி: ஆன்மாக்கள் திரோதனா சத்தியின் றொழிற்பாட் டினின்று நீங்கி அருளைச் சேர்தல்.

திருப்பள்ளியினின்றெழுச்சி என விரியும். இன் - நீக்கப் பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. நின்று சொல் லுருபு. சிகாரம் தொழிற் பெயர் விகுதி. எனவே திருப் பள்ளி எழுச்சி திரோதனா சத்தி என்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம்,
திக்கம் சி. செல்லையாபிள்ளை

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி

காப்பு: விநாயகர்

அள்ளி யருள்வழங்கு மாறுமுகன் கந்தவனப்
பள்ளித் திருவெழுச்சி பாடவே - உள்ள
மருப்போ தகமருவி வன்மைதரு மைந்து
கரப்போ தகமருவு கன்று.

காப்பு: நாமகள்

உள்ளத் தொளியே உரைக்குத் தனியுயிரே
தெள்ளித் தெளித்ததமிழ் தெய்வமே - கள்ளத்
திருமா லொருமருகன் செந்தமிழ்ப்பா நன்கு
வருமா றருளறிவில் வந்து.

காப்பு: குரு

வந்தா யெனைத்தேடி வந்தரிய வான்பொருளைத்
தந்தாய் தமிழும் தருகின்றாய் - கந்த
வனத்துறையும் மெம்பெருமான் வண்டமிழ்ப்பாக் கூற
மனத்துறையும் முன்றாண் மலர்.

நூல்

அருள்வள ருளமென வுலகிரு ளகன்ற
தடியவ ருரையெனக் கொடிநிரை பகன்ற
தெருள்வள ரொலியெனச் சேவல்கள் கூவும்
சிறுநகை முகமெனச் செழுங்கதிர் மேவும்
திருவள ருலகினில் வீடருள் கருணைச்
சிவனொரு நுதல்விழி வருமறு சுடரே!
கருவளர் பொழிற்தந்த வனத்துப்பன் னிருகைக்
கற்பக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

வருவினைச் சமனென வைகறை மேவும்
வண்டமி ழிசையென மாங்குயில் கூவும்
அருமறைக் கிடையெனக் குருகினங் கலிக்கும்
அரகர சிவசிவ அரவநின் றொலிக்கும்
கருவினை கெடவருள் கருணையங் கடலே
கண்மணி யேயுயி ருண்மணி விளக்கே
திருவருள் தருகந்த வனமதில் முளைத்த
சிவக்கொழுந் தேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

அடியவர் முகமெனக் கடிமலர் விரியும்
அவர்வினைப் பகையெனக் குமுதங்கள் குவியும்
நடிமயில் மிசைவரு நாதவுன் னுருப்போல்
நளிர்கட லவிர்சுடர் ஞாயிறு தோன்றும்

குடிமுழு வதுமருள் பெறவரு குமர
குருபர சிவகுற மகள்மண வாளா
படிபுகழ் திருமண வனமதில் வளரும்
பரஞ்சுட ரேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

வானமர் வானவர் மாதவர் வந்தார்
மண்ணமர் அடியவர் மறையவர் வந்தார்
ஈனமி லிருந்தமிழ்ப் பாவலர் வந்தார்
இன்னிசை யாழினர் குழலினர் வந்தார்
மானிலம் புகழ்தவ யோகரும் வந்தார்
மரகத மஞ்ஞையும் சேவலும் வந்த
தேனமா பொழறகந்த மாவனஞ் சுரந்த
தெள்ளமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

ஆனம ரைஞ்சொடு மஞ்சனங் கொணர்ந்தார்
ஆடுவ சூடுவ வணிவன கொணர்ந்தார்
கானமா கவரிகண் ணாடியுங் கொணர்ந்தார்
காலடி நறும்புகை தீபமுங் கொணர்ந்தார்
ஏனலி னிடிநறுந் தேனிவை கொணர்ந்தார்
இருவிழி களியழ கொழுகிள முருகா
வானவர் தொழுமண வனமமர் தூண்டா
மணிவிளக் கேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

கூட்டுநர் மெழுகுநர் குளிர்புனல் தெளிப்போர்
கோலங்கள் மாலைகள் குயிற்றுந ருன்சீர்
கேட்குநர் உரைக்குநர் கொடுந்தவங் கிடப்போர்
கிரியையர் யோகத்தர் ஞானத்தர் பலரும்

தாட்டுணை தந்திடு வீட்டிய லமுதந்
        தனித்தனி பகுந்துணும் மனத்தொடு புகுந்தார்
தீட்டிய திருப்புகழ் திகழ்ந்த வனத்துச்
        சிவகுரு வேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

இணங்கியுண் ணினைதொறு நினைதொறு மினித்தே
        என்பையு முயிதரயு மிளக்கிப்பின் னுருக்கி
அணங்குசெய் கருமல வழுக்கினை முருக்கி
        அடியொளி பெருக்கியெங் குடிமுழு தாளும்
மணங்கம ழிளநல மங்களக் கருணை
        வடிவினைக் கண்டிட வந்தன மடியோம்
வணங்குநர் பிணிதவிர்த் தருள்கந்த வனத்து
        மலைமருந்தே பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

ஆறிரு தோள்களைப் பன்னிரு விழியை
        அறுமுகப் பொலிவினை யருளிள நகையை
ஏறிடு மயிலினைச் சேவலங் கொடியை
        ஏழுல கமுமரு ளேந்திழை யவரைக்
கூறுசெய் வேலினைக் குரைகழ லடியைக்
        கும்பிட வந்தன மெம்பெரு மானே
நாறிடு பூம்பொழி லெழிற்கந்த வனத்து
        நாயக மேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

பூவியல் வார்சடைப் புண்ணிய னொருபால்
        போன்னியல் மாமலைப் பூங்கொடி யொருபால்
மாவியல் பிரணவ மாமுக னொருபால்
        மாயவ னயனொடு வடுகனு மொருபால்

ஏவிய பணிபுரி யிளவலு மொருபால்
ஏழைமைத் தொண்டரு மிருந்தன மொருபால்
பாவியல் குயில்பயில் பொழிற்கந்த வனத்துப்
பழம்பொரு ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

சங்கரன் நுதல்விழி பிறந்தமை பாடி
சரவண வாவியில் வளர்ந்தமை பாடி
பங்கயன் றனைச்சிறை விடுத்தமை பாடி
பாதகச் சூரனைப் படுத்தமை பாடி
மங்கைய ரிருவரை மணந்தமை பாடி
மன்னுயிர்க் கருள்புரி வண்ணமும் பாடி
இங்குனை யடைந்தன மெழிற்கந்த வனஞ்சேர்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

சிந்தனை செயச்செயத் தேனமு தூறித்
தித்தித்துத் தித்தித்துத் தீவினை நூறி
வந்துயி ரறிவினிற் செயிரறக் களிக்கும்
வளமலி பேரின்ப வாழ்வினை யளிக்கும்
ஐந்தொழி லறுமுகம் கன்னிரு தடந்தோள்
அருந்தமிழ்ச் செழுஞ்சிலம் படியிணை காண
வந்தனந் தந்திடக் கந்தநல் வனத்து
மாமணி யேபள்ளி யெழுந்தருளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்
கந்தவனநாதர் திருப்பள்ளி எழுச்சி
முற்றிற்று.

வெளியீடு:
வல்வை வரலாற்று
ஆவணக்காப்பகம்
கனடா
WWW.vvthistory.com